

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci **Ing. J.S.**, zastoupeného Mgr. Ing. Josefem Cardou, advokátem se sídlem Jakubské nám. 109/1 Brno, proti žalovanému **Státnímu pozemkovému úřadu**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha, o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Přerov č. j. 1420/2012-MZE-130775 ze dne 23. 1. 2012, jímž byl schválen návrh pozemkové úpravy v dotčené části katastrálního území Přerov-území s nedokončeným scelovacím řízením,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Přerov č. j. 1420/2012-MZE-130775 se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14 000,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Ing. Josefa Cardy, advokáta se sídlem Jakubské nám. 109/1, Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Přerov č. j. 1420/2012-MZE-130775 ze dne 23. 1. 2012, jímž byl schválen návrh pozemkové úpravy v dotčené části katastrálního území Přerov-území s nedokončeným scelovacím řízením.

Žalobce v žalobě poukázal na to, že vůči jednomu z pozemků zahrnutému do pozemkové úpravy uplatnil restituční nárok, který byl rozhodnutím Pozemkového úřadu Přerov č. j. PÚ-4538-92-1 ze dne 26. 8. 2004 zamítnut a proti zamítavému rozhodnutí byla podána žaloba, o níž bylo vedeno u Okresního soudu v Přerově řízení pod sp. zn. 9 C 457/2004. Pozemkový úřad rozhodnutím ze dne 28. 7. 2005 řízení o předmětné pozemkové úpravě přerušil do skončení řízení o předběžné otázce vedené u Okresního soudu v Přerově pod sp. zn. 9 C 457/2004. Aniž řízení o předběžné otázce skončilo, rozhodl pozemkový úřad dne 16. 3. 2009 o pokračování v řízení. Takovýto postup pokládá žalobce za nezákonný a zkracující jej na právu na vydání původního pozemku, vůči němuž uplatnil restituční nárok. Žalobce pozemkovému úřadu dále vytýkal, že neuvedl, jaký úsudek si učinil o předběžné otázce, když už nevyčkal soudního rozhodnutí ve věci. Jako poslední žalobní námitku – kterou rozvinul u jednání dne 19. 8. 2014 – žalobce uvedl, že není vůbec zřejmé, zda bylo scelovací řízení, které je v předmětné pozemkové úpravě dokončováno, vůbec řádně zahájeno; za takové situace nemohl pozemek ve scelení zaniknout.

Právní předchůdce žalovaného ve vyjádření k žalobě uvedl, že pokud se týče rozhodnutí o pokračování v řízení před pravomocným rozhodnutím o předběžné otázce, toto bylo vyvoláno výzvou 73% účastníků pozemkového řízení, kteří poukazovali na majetkové újmy, které jim vznikají u pozemků pozbytých ve scelení. Několikaletá délka řízení vedla ke zvyšování nákladů na aktualizace podkladů pro rozhodnutí pozemkového úřadu a její prodlužování mohlo být příčinou nároků účastníků na náhradu jejich újmy. Poukázal též na to, že od r. 1954 je v k. ú. Přerov veden stav po scelení a vlastníci pozemků po scelení se ujali své držby.

K 1. 1. 2013 nabyt účinnosti zákon č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu. Dle § 22 odst. 8 věty třetí citovaného zákona řízení, které ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vedl pozemkový úřad, dokončí příslušný krajský pozemkový úřad Státního pozemkového úřadu. Státní pozemkový úřad se tak stal žalovaným v souladu s § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 11. 3. 1948 bylo v katastrálních územích Přerov, Bochoř, Troubky nad Bečvou, Henčlov a v částech k. ú. Rokytnice u Přerova, Dluhonice a Tovačov zahájeno vyhláškou Ministerstva zemědělství scelovací řízení. V následujících letech bylo na předmětných územích vedeno řízení směřující ke scelování pozemků, které skončilo v důsledku zrušení scelovacího zákona č. 47/1948 Sb., v různém stupni rozpracovanosti. V roce 2001 byly započaty práce na pozemkové úpravě v části katastrálního území Přerov-území, jakožto v území s nedokončeným scelovacím řízením. Návrh pozemkové úpravy zpracovala společnost GEOKAM Přerov s. r. o. a její návrh byl napadeným rozhodnutím schválen. Žalobce v průběhu řízení vznášel námitky týkající se jeho restitučního nároku. Pozemkový úřad vydal o tomto uplatněném nároku pod č. j. PÚ-4538-92-1 dne 26. 8. 2004 rozhodnutí, jímž nepřiznal žalobci vlastnictví k pozemku p. č. 4942 v k. ú. Přerov před scelením a odkázal žalobce na řízení o pozemkové úpravě. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k soudu. Na základě této skutečnosti pozemkový úřad rozhodl dne 28. 7. 2005 o přerušení řízení v pozemkové úpravě, neboť řízení před soudem považoval za řízení o předběžné otázce ve smyslu § 40 zákona č. 71/1967 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „StSŘ“). Dne 16. 3. 2009 vydal pozemkový úřad oznámení o pokračování v řízení.

Z rozsudků Okresního soudu v Přerově č. j. 9 C 457/2004-382 ze dne 1. 10. 2012 a Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci š. j. 12 Co 40/2013-431 ze dne 28. 11. 2013 bylo zjištěno, že žaloba žalobce na určení, že žalobce je vlastníkem původního pozemku p. č. X – role, původně zapsaného v knihovně vložce č. X pozemkové knihy pro katastrální území Přerov, byla pravomocně zamítnuta. Soudy došly k závěru, že v řízení nebylo prokázáno, že by předmětný pozemek zanikl ve scelení, neboť scelovací řízení zahájené vyhláškou ze dne 11. 3. 1948 by mohlo být dokončeno po nabytí účinnosti zákona č. 47/1948 Sb., jen pokud by dospělo do stádia odhadního řízení, což se neprokázalo. Zahájení nového scelovacího řízení po nabytí účinnosti zákona č. 47/1948 Sb. rovněž nebylo prokázáno. K vydání předmětného pozemku však nemohlo dojít, neboť v řízení bylo zjištěno, že je zčásti zastavěn stavbou letiště a zčásti se stavbou letiště bezprostředně souvisí a je nutný k jejímu provozu, a není tedy restituovatelný. Proto byla žaloba zamítnuta.

Pokud se týče žalobní námitky, že pozemkový úřad postupoval nesprávně, pokud pokračoval v přerušeném řízení, aniž vyčkal skončení řízení o předběžné otázce, pak soud uvádí, že dle jeho právního názoru došlo k pochybení pozemkového úřadu nikoli tím, že v řízení pokračoval, ale již tím, že řízení přerušil. Podle § 179 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se řízení neskončená ke dni nabytí jeho účinnosti dokončí podle dosavadních předpisů. Podle § 29 odst. 1 StSŘ měl správní orgán povinnost přerušit řízení, jestliže bylo zahájeno řízení o předběžné otázce. Dle § 40 odst. 1 StSŘ vyskytne-li se v řízení otázka, o které již pravomocně rozhodl příslušný orgán, je správní orgán takovým rozhodnutím vázán; jinak si správní orgán může o takové otázce učinit úsudek nebo dá příslušnému orgánu podnět k zahájení řízení. Ze skutkových zjištění vyplývá, že k okamžiku vydání rozhodnutí o přerušení řízení bylo o předběžné otázce pravomocně rozhodnuto pozemkovým úřadem. Podle § 248 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), podání žaloby nemá odkladný účinek na právní moc ani na vykonatelnost rozhodnutí

správního orgánu, ledaže tak soud na návrh žalobce rozhodne. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by právní moc správního rozhodnutí o restitučním nároku byla odložena, pozemkový úřad proto neměl řízení přerušovat, neboť měl k dispozici pravomocné rozhodnutí o předběžné otázce. Jestliže tedy přerušením řízení pozemkový úřad procesně pochybil, nemohlo jít k tíži žalobce napravení tohoto

pochybení spočívající v pokračování v řízení před pravomocným rozhodnutím v soudním řízení dle § 244 a násl. o. s. ř. Není také důvodná námitka žalobce, že správní orgán v napadeném rozhodnutí neuvedl, jaký úsudek si o předběžné otázce týkající se restitučního nároku učinil, neboť správní orgán si žádný úsudek činit nemusel. V napadeném rozhodnutí správně toliko odkázal na pravomocné správní rozhodnutí o této otázce.

Důvodná ovšem je námitka, že ze spisového materiálu neplyne, zda bylo vůbec kdy zahájeno scelovací řízení, jež by bylo možno zohlednit v řízení o pozemkové úpravě vedené dle § 9b a násl. zákona č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „PozZ“), tj. v řízení o pozemkových úpravách v katastrálních územích s nedokončeným scelovacím řízením. Z provedeného dokazování plyne, že scelovací řízení bylo zahájeno dne 11. 3. 1948 za účinnosti vládního nařízení č. 171/1940 Sb. z. a n., o scelování hospodářských pozemků a o jiných úpravách pozemkové držby, a zemského zákona č. 80/1884 mor. z. z., o scelování hospodářských pozemků, ve znění pozdějších předpisů. Dne 14. 5. 1948 nabytí účinnosti zákon č. 47/1948 Sb. z. a n., o některých technicko-hospodářských úpravách pozemků (zcelovací zákon). Podle § 100 věty první tohoto zákona „*[ř]ízení ve věcech upravených tímto zákonem, které bylo zahájeno před účinností tohoto zákona, provedou podle předpisů dosavadních dosud příslušné úřady (soudy), bylo-li již v těchto věcech skončeno odhadní řízení; jinak se dosavadní řízení zrušuje a provede se znovu podle tohoto zákona*“. Ze spisového materiálu neplyne, že by řízení zahájené dne 11. 3. 1948 dospělo ke dni 14. 5. 1948 do fáze ukončení odhadního řízení, a s ohledem na krátký časový interval mezi oběma daty je to prakticky vyloučeno. Rovněž tak spisový materiál neobsahuje nic, co by nasvědčovalo zahájení scelovacího řízení po nabytí účinnosti zákona č. 47/1948 Sb. z. a n. Nic z toho nebylo prokázáno ani v souvisejícím řízení před civilními soudy. Za této situace skutkové závěry o scelovacím řízení zahájeném dne 11. 3. 1948 a následně vedeném až do poloviny 50. let 20. století, obsažené v napadeném rozhodnutí, nemají oporu ve spisovém materiálu. Absentují tak skutková zjištění pro závěr o důvodnosti řízení o pozemkové úpravě v režimu § 9b a násl. PozZ.

Ze shora uvedených důvodů krajský soud napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalovaný byl zavázán k úhradě důvodně vynaložených nákladů řízení procesně úspěšného žalobce. Tyto náklady spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000,- Kč, odměně advokáta za tři úkony právní služby – a to převzetí věci, sepsání žaloby a účast u jednání dne 19. 8. 2014 – dle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za úkony učiněné v roce 2012 činí dle tehdy účinného ustanovení § 9 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb.

částku 2 100,- Kč a výše odměny za úkon učiněný v roce 2014 činí dle § 9 odst. 4 písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb. částku 3 100,- Kč, dále ve třech režijních paušálech po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., náhradě za 8 půlhodin promeškaného času ve výši 800,- Kč dle § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., a cestovním ve výši 2 000,- Kč, kdy zástupce žalobce cestoval z Brna do Ostravy a zpět (350 km) automobilem, jehož spotřeba činila spotřeba v kombinovaném provozu 5,6 l motorové nafty /100 km dle směrnice č. 1999/100/ES, přičemž vyhlášková cena paliva činí 36,- Kč a sazba základní náhrady činí 3,70 Kč / 1 km (vyhl. č. 435/2013 Sb.)

Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř. týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, **m ů ž e** oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Krajský soud v Ostravě
dne 27. srpna 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu